



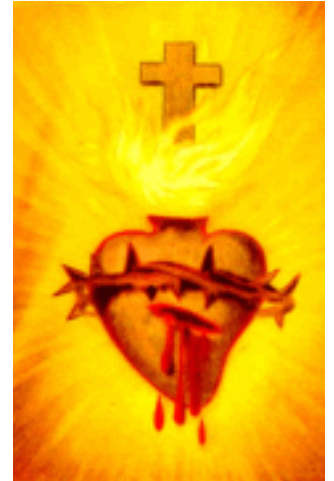
## Boh z evanjelia

Niektoré deformácie nášho prístupu k Bohu sú ešte častejšie, i keď snáď menej nebezpečné. To sú také predstavy o tom, že Boh je tu práve preto, aby pomáhal v naliehavých situáciách môjho života. Ten človek v podstate nepopiera to, čo Boh hovorí alebo robí, ale fakticky Boha potrebuje akurát keď ide na skúšku, alebo keď sa zle vyspal, alebo keď je nemocný. Z Boha si urobil len takého pomocníčka, ktorý je prakticky preto, aby pomohol keď je to potrebné. Inak si žije svoj vlastný život. To je predstava dosť častá. Ale nám nejde o to, hovoriť o zlých predstavách, tých by sme našli ešte veľa, pretože každý z nás dokáže Bohu inak ublížiť tým, že toho Boha si vymyslí podľa svojich predstáv.

„Boh stvoril človeka k svojmu obrazu a človek mu to skvele vrátil, že totiž Boha zase učinil k obrazu svojmu.“

Nám ide o to, aby sme sa naučili dotýkať toho veľkého tajomstva, aký Boh asi je? Aby sme pochopili, že je to Boh, ktorý je blízky, bližší ako ja sám sebe. Boh, ktorý sa zjavuje a pritom je tajomstvo čo Boh skrýva. Boh, ktorý je tak veľký a neobsažný a pritom sa stáva dieťaťom Božím. Pre nás je nesmierne dôležité evanjelium, ktoré vypovedá. Nesmierne dôležitá Ježišova osoba ako taká. Boha nemožno poznať mimo JK. Toto je blud všetkých orientálnych ciest. Oni sa totiž dovolávajú Boha, ale Boha nikto nikdy nevidel, správu o ňom podal iba Jednorodný Syn Boží. My nemáme nárok tohto Boha poznať ináč ako v JK. Preto základom duchovného života a duchovnej cesty k Bohu je Ježišova osoba. On je ten kameň, na ktorom niekto postaví svoj život a iný si o neho rozbije hlavu. Bez Krista nie je cesty ani spásy. Tie orientálne cesty nám môžu ukázať, ako sa koncentrovať, ale nikdy nám nemôžu sprostredkovať ten osobný vzťah lásky, pretože láska sa prejavila k nám v JK. Preto je tak dôležité, ak chceme žiť s pravým Bohom, učiť sa Boha poznávať v živote i v modlitbe. Neminúť svoj život a neminúť sám seba, musíme neustále hľadať Krista. Učiť sa žiť s ním, jeho urobiť stredom svojho života, aby sme sa nechali fascinovať týmto Ježišom, poznávali ho v Písme, v Cirkvi, osobnom živote, ako tí, čo ho nasledovali. Pretože to bol Boh v ľudskom tele. A on nám ukáže Otca. Potom príde chvíľa, keď v evanjeliu ti bude slovo samým JK a svedectvom o Bohu. A ty budeš fascinovaný Bohom evanjelia a za stránkami evanjelia ty nájdeš pravého Boha, ktorého budeš chváliť, velebiť a obdivovať. Že je Boh

väčší ako tvoje predstavy, tvoje schopnosti pochopiť, láska, hriech, že v Bohu má všetko zmysel, že v Bohu sa všetko stáva milosťou. Boh i z tvojho hriechu, pádu a smútku i depresii môže urobiť zdroj nového života. Ale iba keď k nemu vstupuješ skrze Krista. Preto je jasným znamením pravovernosti kresťanskej Cirkvi to, že ideš k Otcovi skrze Krista v Duchu Svätom. Iba na tejto ceste môžeš byť uchránený práve od tých všetkých pokušení, manipulácii s Bohom, nespokojnosti s Bohom. Ako môžeš byť vlastne nespokojný s Bohom, nerád s Bohom, ako sa môžeš netešiť na svojho Boha? Toto je iba znamenie toho, že si mimo, že Boha nevnímaš, že si sa zahľadel do stvorenia, do nejakej Marienky, Aničky, Stana... alebo nejakej hlúposti. Stále je potrebné vracieť sa k živej osobe JK. Ním sa nechať uvádzať do Slova Božieho, Jeho prosieť o Ducha Svätého. Máme totiž toľko Ducha Svätého, koľko sme spojení s Kristom. Nechať Ježiša, aby svetlom Ducha nás učil vnímať Otca. Potom pochopíme, že keď človek povie „Otče“, že to bude hovoriť s radosťou, keď povie „bud' vôľa tvoja“, že sa rozochveje jeho srdce a celkom sa ponorí do Boha. Tak sa stávam sám sebou a naplňujem svoj život. Ale pretože to nie je jednoduché, vyžaduje to od nás, aby sme o to zápasili a nenechali sa odviesť žiadnou ľacnou skutočnosťou, aby sme neľutovali námahy, sily, nervy, aby sme pochopili, že sa musíme stále vracieť, pretože sme ľuďmi hriešnymi, že musíme stáť začínať. To nie je možné urobiť raz navždy. Denne začínam znova od okamihu prebudenia až pokým večer nezatvorím oči. Každý deň je úžasným dobrodružstvom, pretože zápasím o túto lásku k Bohu. Zápasím o život, o naplnenie môjho vlastného života. Preto každá hodina a každá minúta sa nedá vyvážiť zlatom. To je priestor, v ktorom ja môžem rásť a milovať. Všetko čo slúži k tomu, aby ma povzbudilo na tejto ceste je dobré, aby sme sa navzájom povzbudzovali skrze náboženské čítanie, spoločnú modlitbu a tým, že budeme postupne Boha poznávať, budeme sa stávať ľuďmi Božími. Pretože náš Boh je Bohom pokorným, tak sa budeme stávať pokornými, pretože je plný lásky, budeme láskavými, pokojnými, slobodnými... Ide iba o to, aby sme nezišli z polovičky cesty a nespochybnili to, že Boh je vo svojej добрote a láske, vo svojom zľutovaní a milosrdenstve väčší, než si môžeme predstaviť, alebo než môžeme vôbec vypovedať.



### **R. – Odpusť mi Pane vinu môjho hriechu.**

1. *Blažený, komu sa odpustila nepravosť \* a je oslobodený od hriechu.*
2. *Blažený človek, ktorému Pán vinu nepripočíta \* a v ktorého myslí niet podvodu. — R.*
3. *Vyznal som sa ti zo svojho hriechu \* a nezatajil som svoj priestupok.*
4. *Povedal som si: „Vyznám Pánovi svoju nepravosť.“ \* A ty si mi odpustil zlobu môjho hriechu. — R.*
5. *Ty si moje útočisko, ochrániš ma pred súžením Zahmieš ma radosťou zo spásy. — R.*
6. *Radujte sa, spravodliví, v Pánovi a plesajte, \* jasajte všetci čo máte srdce úprimné. — R.*

## Potláčať, či ľutovať

Po pár desaťročiach je výrok Francois Mauriac ešte pravdivejší: „V minulosti neboli ľudia menej hriešni ako dnes, ale uznávali, že sú hriešni. Dnes ľudia blúdžia a nevedia, že blúdžia. Uhýbať pred hriechom, okrášľovať si ho a zakrývať je starý jav. Aj starozákonnému Dávidovi pomohlo až podobenstvo proroka Nátana o pastierovi, ovečke a zlodějovi, čím vyprovokoval Dávidov „spravodlivý“ hnev a v zápatí ho nasmeroval správnym smerom: „Ty si ten človek!“ Veľmi ľahko vidíme hriech na druhých, veľmi ťažko ho priznávame sebe.

Stále si živo pamätám zdesenie staršej panej, ktorá s veľkou sebaistotou konštatovala, že „od poslednej spovede sa nedopustila nijakého ťažkého hriechu“, na čo som jej spontánne odpovedal: „A viete, že do pekla sa dá dostať aj bez ťažkého hriechu?“ Farizejské vypočítavanie svojich zásluh, porovnávanie sa s „tými zlými“ je tiež takmer vlastné ľudskej náture. Ale nie pravému náboženstvu. Nič tak nezatvára človeka pred Bohom ako pocit sebaistoty. A paradoxne, čím lepší je človek, tým živšie pociťuje svoju hriešnosť. Dobré skutky nie sú platidlom za našu spásu, sú len prejavom vďaky za Božie odpustenie. Veď on nás miloval, aj kým sme boli hriešni. Veľké dobro konali tí, čo zakúsili veľké odpustenie.

V evanjeliu dnešnej nedele sa Ježiš ocitá priam v ukážkovej situácii. On, označovaný za žráča a pijana, priateľa mýtnikov a hriešnikov, neodmieta stolovať dokonca ani u takého druhu hriešnikov, ktorí si myslia, že sú spravodliví. Hriech takéhoto spravodlivého spočíva v tom, že si chce Božiu lásku kúpiť za zvučné peniaze svojich dobrých skutkov. To je Kain všetkých náboženstiev, čo si myslia, že Boh je zlý a treba si ho udobriť dobrými skutkami a zachovávaním náboženských predpisov. Hostiteľ Šimon pozoruje, posudzuje, pohŕda a v sebaklame vlastnej dokonalosti zabúda aj na základné prejavy orientálnej pohostinnosti. Do tejto situácie vstupuje všetkými odsudzovaná prostitútka, ktorá paradoxne najlepšie spoznáva Ježišovu lásku voči nej. A vyznáva ju verejne. Alabastrovou nádobou plnou cennej masti si nechce kúpiť Ježišovu priazeň a odpustenie. To zakúsila už predtým. Prišla mu verejne prejavovať vďaku a vziať úctu. Stáva sa vzorom pravého učeníka, ktorý na lásku odpovedá láskou. Zastaviť sa pri Ježišových nohách je prejav úcty i počúvania.

Ježiš vyvoláva všeobecný údiv, keď hovorí o odpustení hriechov. Ale to je jediné riešenie zla. Ježiš nie je tolerantný k hriechu. Na kríži najlepšie vidieť, akú cenu bol za jeho odstránenie ochotný zaplatiť. Vie však, ako hriech človeka ničí, a preto ho túži uzdraviť a zachrániť. Dnes neradi počúvame a hovoríme o hriechu, najmä o tom svojom. Tým sa však vec nerieši. Potláčame ho do podvedomia, odkiaľ nám škodí ešte viac. To, že si to menej uvedomujeme, na veci nič nemení. Sebaistota, pohŕdajúci, odsudzujúci, nepozorný, chladný Šimon a odpustením a láskou šťastná neviestka sú dodnes dve alternatívy, z ktorých si vyberáme.

Marián Gavenda

## Oznamy

- Konferencia biskupov Slovenska vyhlasuje na budúcu nedeľu 20. júna 2010 zbierku pre postihnutých povodňami na území Slovenska, predovšetkým pre tých, ktorí stratili obydlie.**

## Jediné, o čo napokon ide

Nemôžeš žiť bez ľudí, ktorí ti z času na čas spontánne dávajú najavo;

*Človeče, mám ťa rád.*

Má to veľký význam v manželstve. Je to životná nevyhnutnosť pre dieťa. Zdroj šťastia pre starého človeka. Kúsok zdravia pre chorého. Tichá útecha pre osamelého. Nemôžeš žiť bez ľudí, ktorí ťa majú radi. Možno sa nájdu v tvojej blízkosti ľudia, ktorým môžeš ty dať najavo: mám ťa rád. Ktorí to potrebujú rovnako ako ty. V твоjich rukách leží kúsok ich šťastia.

Keď stojíš pri hrobe druhého človeka, najviac bolia práve tie premárnené dôkazy lásky, zanedbané pozornosti. Jedinou útechou, ktorá presiahne hranice smrti, je láska, ktorú si dal tým druhým za ich života.

*Jediné, o čo napokon ide:  
Milovať a byť milovaný.*

Phil Bosmans „Mám ťa rád“

### **Sväté omše v 11. týždni Cezročného obdobia (C)**

#### **14.VI. pondelok**

18.00 *Na úmysel ordinára*

#### **15.VI. utorok**

18.00 *Za † Silvestra Krajčoviča a manželku*

#### **16.VI. streda**

18.00 *Za zdravie a Božiu pomoc*

#### **17.VI. štvrtok**

18.00 *Za † Matúša a Veroniku Kulifajových*

#### **18.VI. piatok**

18.00 *Za † rodičov Kukumbergových a Matlovičových*

#### **19.VI. sobota**

8.00 *Za † Štefana Floro a manželku*

Upratovanie kostola č.d. 2 - 27

#### **20.VI. 12. nedeľa cezročná - (C)**

8.00 *Za † Oľgu Šimnovú (nedožítých 76 rokov)*

Lektori: Šuplatová, Hrdlovičová K.

9.15 *Za farníkov*

Lektori: Kuric, Pešková

### **Liturgický kalendár**

14.VI. pondelok	sv.Elizej sv.Valér sv.Rufin, mučeníci
15.VI. utorok	sv.Vít, mučeník
16.VI. streda	sv.Neit, mučeník, sv.Benon, biskup
17.VI. štvrtok	sv.Nikander a Marcián, vojaci a mučeníci
18.VI. piatok	sv.Gregor Barbarigo, biskup
19.VI. sobota	sv.Romuald, opát

### Byť dieťaťom

Čo si myslel Ježiš o evolúcii? Alebo inak, existuje svedectvo, že takto zmýšľal? Čo vo mne prebudilo túto trochu nezvyčajnú myšlienku?

Nedávno som si znovu prečítal zopár svojich básní. Pozastavil som sa nad týmito slovami: „Už nie som chlapec nedotknutých svetov sna.“ Je jasné, že už nie som chlapec, pomyslel som si. Všetko sa na mne aj vo mne zmenilo. Aj moje telo, môj duch i moje vedomosti aj poznanie. Ani moje sny, ani prežívanie sveta, ani presvedčenia, ani stanoviská - nič už nie je rovnaké. Dokazuje to rovnako biológia a medicína. Tak prečo potom Ježiš vraví: „Ak nebudete ako deti, neprídete do nebeského kráľovstva“? Zisťujem na sebe výrazné zmeny a myslím si, že som sa trochu aj snažil byť „ako“ dieťa. Ide zrejme o akúsi vnútornú vlastnosť. Z tohto hľadiska skúmania ma už neuspokojujú obvyklé vysvetlenia. Napríklad: deti sú nevinné, úprimné, hravé, upäté na rodičov, prostoduché, stačí im málo, aby sa rozplakali, a málo, aby sa rozosmiali. Teda takýto postoj k Bohu by mal mať každý človek. V poriadku, ak správne chápeme skutočnosť, že rovnako ako dieťa, aj my by sme mali všetko čakať od Boha. Nie je na tom totiž čosi nelogické? Nie som si istý, či si Ježiš veriaceho človeka predstavoval takého detinského. A nie som si istý, či sladkastá smiešna infantka je podobná tým od Velasqueza, teda zromie, aké mal Ježiš na mysli, keď hovoril o zrelosti viery, ktorej sa máme učiť od dieťaťa. Tým menej som si istý, že by bol Ježiš použil obraz Boha ako akéhosi otecka, ktorý má záujem o dobré, nežné detičky ktoré zababrané od lekváru celé dni čakajú, že im niečo podá do úst pričom sa hrajú a smejú. Zdá sa mi, že to by bolo nedôstojné Boha aj človeka. Ostatne, vari bol sám Ježiš taký? O čo tu potom vlastne ide?

Povedal by som, že skôr o schopnosť dieťaťa vyvíjať sa a učiť sa. Nie je na príklade dieťaťa úplne jasné, že keď už vlastní všetko, čo potrebuje pre svoj život, očakáva sa od neho rozvoj schopnosti používať svoje dary? Dieťa rastie a vyvíja sa vďaka svojim vnútorným schopnostiam, ktoré dostalo do daru, ale aj vďaka podpore svojho okolia, predovšetkým rodičov. A napokon, dieťa disponuje takmer neobmedzenou túžbou po učení, je neúnavné v kladení otázok a vyzvedaní. Ak je dieťa zdravé, ťažko sa dá na tejto ceste zabrzdiť. Okrem pudu sebazáchovy, akým je napríklad sanie materského mlieka, sa dieťa učí spoznávať okolitý svet, komunikuje s ním svojím spôsobom a potom sa začína učiť prvé slová. Opakuje, opakuje a napreduje. Neskôr prichádza čas, keď sa učí chodiť. Najprv v chodúľke, potom ho držia za ruku mama a otec, potom urobí prvý samostatný krok a spadne, rozplače sa, vstáva a robí nové pokusy. A tak ďalej, funguje to systémom pokusov a chýb, úspechov a neúspechov, pádov a vstávania - dieťa rastie a učí sa. Ocko a mama sú pri ňom. Je v bezpečí, hoci má aj modriny, možno aj drobné popáleniny a občas si aj poplače. Skúsenosti musí získať samo. Zaplatí zaň cenu, ale urobí pokroky. Nie je logické myslieť si, že práve tieto vlastnosti dieťaťa poslúžili Ježišovi ako príklad pre dospelých?

Lebo vo všetkom, čo sme dosiahli, je vývoj a postupnosť. Vo všetkom je čosi, čo sme na začiatku nepoznali, strach a možný krok dozadu, trpké prebývanie sa k cieľu - a potom výsledky. Vari nie je celý život o tom? Dosiahnuť niečo a uspokojiť sa s tým by znamenalo vzdať sa ďalšieho vývoja a učenia, znamenalo by to vzdať sa skutočného zmyslu života. Preto sa mi zdá, že v Ježišovom prirovaní je

zaznamenaný predovšetkým model trvalého rastu, učenia a vývoja. A preto si myslím, že Ježiš počítal s evolúciou. Či nepatrí aj tento výrok jemu: „Kto nenapreduje –upadá“? Ale napredovať znamená často búrať hranice vychodených istôt, nadobudnutých stanovísk, vytvorených obmedzení a obáv. Napredovať znamená prebúdzat' k životu pochované talenty, o ktorých má Ježiš tiež svoj príbeh; vydolovanie, ako by sme povedali dnes, svojich vnútorných rezerv, a to podľa príkladu dieťaťa: s pokusmi a omylmi, s úspechmi aj neúspechmi. Byť dospelým dieťaťom vlastne znamená prijať stálosť svojho rastu, poznávať svoje vlastné, povedal: „V hĺbke vašich nádejí a túžob leží vaše poznanie o posmrtnom živote.“ Dieťa v nás, ktoré sa učilo, ho spozná. možnosti a ďalej ich rozvíjať.

Byť ako dieťa znamená prebúdzat' talenty, začínať vždy odznova, získavať vedomosti a schopnosti - až po transcendenciu. Možno sa takto môžeme naučiť to najdôležitejšie poznanie - poznanie o večnosti, o ktorom Chalíl Džibrán povedal: „V hĺbke vašich nádejí a túžob leží vaše poznanie o posmrtnom živote.“ Dieťa v nás, ktoré sa učilo, ho pozná.

*Anton Šuljič „Dobry manažér“*

### Padne mi zaťažko prijať sa

*Milosrdný Bože, padne mi zaťažko prijať sa.*

*Toľko mi toho na sebe vadí:*

*netrzeplivosť, nepokoj,*

*povrchnosť, precítlivosť.*

*Predkladám ti všetko,*

*čo ma na mne hnevá.*

*Viem, že ty ma vždy prijmeš.*

*Ty ma neposudzujes ani neodsudzujes.*

*Ja sám so sebou zaobchádzam tak nemilosrdne.*

*Tohto sudcu vo vlastnom srdci*

*však nedokážem umlčať.*

*Predkladám ti svoju bezmocnosť a verím,*

*že tvoje prijatie je silnejšie*

*ako moja neschopnosť prijať sa.*

*Predkladám ti svoje prázdne ruky.*

*Ty naplníš moju prázdnotu svojou láskou.*

*Ty ma prijímaš so všetkým,*

*čo nechcem prijať ja.*

*Aj keď viem, že ty ma prijímaš,*

*padne mi zaťažko uveriť tomu.*

*Niekedy by som chcel to,*

*čo sám na sebe nedokážem vystáť,*

*ukryť aj pred sebou.*

*Teraz však chcem skúsiť urobiť opak.*

*Pozri do mojich rúk,*

*v ktorých ti predkladám svoju pravdu.*

*Nahľadni do môjho srdca.*

*Nechcem ho pred tebou uzatvoriť*

*Nahľadni do temných zákutí mojej duše,*

*aby tvoj dobrotivý pohľad všetko vo mne premenil.*

*Keď tvoja láska prenikne moje vnútro,*

*potom budem aj ja na všetko v sebe*

*hľadiet' dobrotivým pohľadom.*

*Nájdem odvahu*

*byť k sebe samému dobrotivejší*

*a milovať samého seba*

*vo viere v tvoju bezvýhradnú lásku.*

*Amen.*

*\_\_\_\_\_Anselm Grün OSB „Daruj mi široké srdce“ - modlitby*

## AKÝ NÁSTROJ, TAKÁ POVAHA

Na stretnutí psychológov prezentovali dvaja odborníci svoje poznatky o tom, ako sa navzájom vnímajú muzikanti, ktorí spolu hrajú v jednom orchestri. Ich závery vyplývajú z pozorovania jedenástich veľkých symfonických orchestrov. Hudobníci na bicie nástroje považujú ostatní hudobníci za necitlivých, málo inteligentných a nahlučných ľudí, ktorí však majú zmysel pre humor.

Hráčov na sláčikové nástroje vnímajú ostatní ako namyslených a nudných ľudí, ktorí nemajú vzťah k športu.

Prevažná väčšina členov týchto orchestrov označila hudobníkov hrajúcich na plechové dychové nástroje za „najhlučnejších“ ľudí.

S najväčšou úctou sa ostatní vyjadrovali o hráčoch na drevené dychové nástroje, pretože ich považovali za tichých a pantičkárskych ľudí, aj keď trochu egoistických.

Zaujímavé zistenia. Otázkou však je, ako sa taká široká škála odlišných jednotlivcov s rozmanitým pohľadom na svet môže spolu zladiť v nádhernom melodickom súzvuku.

Odpoveď je celkom jednoduchá. Bez ohľadu na to, čo si títo muzikanti o sebe navzájom myslia, podriadia svoje pocity, záľuby a sklony príkazom dirigenta. Pod jeho vedením spolu vytvoria majstrovské umelecké dielo.

*Hudobník, ktorý chce, aby jeho nástroj bolo najviac počuť, je záhubou každého orchestra.*

Mickiewicz

### Lectio divina Zaprieť sám seba

Lk 9,18-24

<sup>18</sup>Raz sa osamote modlil. Boli s ním jeho učeníci. Opýtal sa ich: Za koho ma ľudia pokladajú? <sup>19</sup>Oni odpovedali: Za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša a ďalší hovoria, že vstal z mŕtvych jeden z dávnych prorokov. <sup>20</sup>A za koho ma pokladáte vy?, opýtal sa ich. Peter odpovedal: Za Božieho Mesiáša. <sup>21</sup>No on ich dôrazne žiadal, aby to nikomu nepovedali, <sup>22</sup>a dodal: Syn človeka musí mnoho trpieť, byť zvrhnutý staršími, veľkňazmi a zákonníkmi. Musí byť zabitý a tretieho dňa vzkriesený.

<sup>23</sup>Všetkým potom povedal: Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba! Každý deň nech vezme svoj kríž a nasleduje ma. <sup>24</sup>Lebo kto by chcel svoju dušu zachrániť, stratí ju. Ale kto stratí svoju dušu pre mňa, zachráni si ju.

Ďalšie čítania: Zach 12,10-11 - 13,1; Ž 63,2-6.8-9; Ga 3,26-2



#### ČÍTANIE:

V tomto úryvku Ježiš dáva svojim učeníkom spoznať, že je Mesiáš. Nechce to však ešte odhaliť verejne. Taktiež im začína ukazovať, že on nie je taký Mesiáš, akého oni očakávali. V skutočnosti bude odmietnutý svojím vlastným ľudom a jeho náboženskými

vodcami, ktorí ho mali privítať veľmi srdečne. A ešte viac zaráža to, že ho dajú zabiť. Ale o tri dni vstane z mŕtvych.

Ježiš potom hovorí o cene, ktorú musia zaplatiť za to, že sa stali jeho učeníkmi:

„...Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba! Každý deň nech vezme svoj kríž a nasleduje ma“, (verš 23). Ježiš konfrontuje učeníkov s tvrdou realitou. Byť kresťanom si vyžaduje, aby sme sa denne rozhodovali radšej poslúchať Boha, ako nasledovať svoje vlastné plány, aj keď tieto rozhodnutia predstavujú ťažkosti a utrpenie. Takže ktokoľvek chce byť Ježišovým učeníkom, musí byť pripravený stratiť svoj život za vieru. Táto predstava sa učeníkom mohla zdať desivá. Ale Ježiš vysvetľuje svoj prvý výrok druhým: „Lebo kto by chcel svoju dušu zachrániť, stratí ju. Ale kto stratí svoju dušu pre mňa, zachráni si ju.“ Takže jediným spôsobom, ako si vlastný život zachrániť, je úplne nasledovať Ježiša a obeta a utrpenie sú toho nevyhnutnou súčasťou.

Týchto pár slov muselo učeníkov zmiast! Zatiaľ čo Ježiš je skutočne Mesiáš, pomyslenie na to, že bude vydaný na smrť namiesto toho, aby víťazne oslobodil Židov z rímskeho područia, musela byť zarážajúca.

Museli sa tiež čudovať, do čoho sa nechali zaplietť. Väčšina Starého zákona ich učila, že Boh požehnáva spravodlivých; utrpenie pocítia tí, čo neposlúchajú Boha. Kam ich to tento Ježiš vedie?

Ježiš vyžaduje, aby sme dali jeho vôľu a kráľovstvo na prvé miesto napriek tomu, akú cenu a následky to pre nás má.



#### MEDITÁCIA:

Dnes i v predošlých dobách mali ľudia na Ježiša rozdielne názory. Čo myslíte, kto je Ježiš? Uvažujme o tom, ako Ježiš zjednocuje myšlienku Mesiášovho utrpenia s utrpením učeníka. Ako odpovedáme na utrpenie vo svojom živote?

Čo pre nás v skutočnosti znamená stratiť život a zobrať svoj každodenný kríž? V ktorých oblastiach nášho života sa nám zdá najťažšie robiť to, čo od nás žiada Boh? Alebo chceme radšej robiť to, čo chceme my sami?



#### MODLITBA:

Čítajme dnešný rezponzóriový žalm niekoľkokrát. Vyjadrujú tieto verše to, ako sa cítime? Použime ich na úprimný rozhovor s Bohom. Čo nás zaujme najviac? Možno Boh chce, aby sme mu to predniesli v modlitbe.

#### KONTEMPLÁCIA:

Sadnime si v tichosti a kontemplujme každý deň tohto týždňa pri kríži. Rozmyšľajme o všetkom, čo symbolizuje a aký má pre nás význam v našom každodennom živote. Čo zmenila Ježišova smrť a vzkriesenie?



[www.fara.sk/vistuk/](http://www.fara.sk/vistuk/)

[www.vistuckespektrum.sk](http://www.vistuckespektrum.sk)

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice  
vo Vištuku

### Modlitba za domov k Panne Márii, Pomocnici kresťanov



Preblahoslavená Panna Mária, teba Boh ustanovil za Pomocnicu kresťanov. Buď našou Matkou a ochrankyňou nášho domova.

Prosíme ťa, preukazuj nám svoju veľkú pomoc a ochraňuj tento náš domov od každej škody: od požiaru, záplav, blesku, víchru, zemetrasenia, od zlodejov, zlých ľudí, nepriateľských vpádov, od vojny a každej pohromy.

Požehnaj, ochraňuj, bráň a stráž nás ako svoje deti – všetkých čo v ňom bývame. Zachráň nás od každého nešťastia a nehody, ale nadovšetko, vypros nám potrebnú milosť, aby sme konali čo najviac dobra a vyhýbali sa hriechu.

Mária pomocnica kresťanov, oroduj za nás a my sa Ti navždy zasväcujeme. Amen.

### Modlitba zasvätenia Panne Márii Sedembolestnej v treťom tisícročí

Panna Mária, Ty si sa stala v priebehu našich národných dejín v čase bezprávia a neslobody našou Patrónkou ako Sedembolestná. My Ti dnes prejavujeme vďaku za to, že si nám pomohla prežiť toto obdobie bezprávia a uschoptila si nás dopracovať sa aj k vlastnej samostatnosti.

A teraz – keď sme vstúpili do obdobia novodobých dejín tretieho tisícročia a stali sme sa členmi zjednocujúcej sa Európy – nám v epidémii vraždenia počiatých dieťok hrozí príznak genocídy a národného zániku.

My sa Ti dnes svojim zasvätením prihovárame a prosíme Ťa – staň sa so svojim Božským Synom Ježišom Kristom aj našou Kráľovnou, aby sme pod vašou záštitou



nastúpili na cestu mravnónáboženskej obrody a pri zachovávaní „dedičstva otcov“ nám budete zárukou, že s vami dokážeme prežiť toto nové obdobie našich národných dejín ku cti a Božej sláve. Amen.

*Roku Pána 2009*

Imprimatur 21.9.2009  
Abú Košice, č. 1105/09

OZ Modrá armáda  
rytierov Nepoškvrnenej  
Trieda KVP 6, 040 23 Košice